

شماره ۴۹۵-۴۰

تاریخ ۱۳۶۷/۳/۴

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اداره گلپایگان
شماره ۱۶۵۵
تاریخ ۱۳۶۷/۳/۴

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۶۶۰۶/ل/۳۰ مورخ ۱۳۶۶/۶/۴ دولت در خصوص
بازنشستگی پیش از موعد بیمه شدگان تامین اجتماعی که در جلسه علنی
روز چهارشنبه ۱۳۶۷/۲/۲۸ مجلس شورای اسلامی با اصلاحاتی به
تصویب رسیده است در اجرای اصل نود و چهارم قانون اساسی جهت
بررسی و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می شود. ع.

رئیس مجلس شورای اسلامی

اکبر هاشمی

مجلس

لایحه بازنشستگی پیش از موعد بیمه شدگان تامین اجتماعی

اوازده گانه برنامه شورای نگهبان
شماره ۱۶۵۵
تاریخ ۱۳۶۷/۹/۴

ماده واحده - بیمه شدگان تامین اجتماعی مشمول قانون کار و قانون کار کشاورزی در صورت داشتن حداقل ۵۵ سال تمام سن و سابقه پرداخت ۲۰ سال یا بیشتر حق بیمه میتوانند با اطلاع کتبی به کارفرما درخواست بازنشستگی خود را به سازمان تامین اجتماعی حوزه محل کار خود تسلیم تا طبق مقررات این قانون مستمری بازنشستگی جهت آنسان برقرار گردد.

تبصره ۱ - در صورتیکه کارفرما به تخصص کارگر نیاز داشته باشد حداکثر ظرف مدت پنج روز نیاز خود را به سازمان تامین اجتماعی محل ارائه می نماید تا در کمیته ای که به همین منظور مرکب از مدیرکل کار و امور اجتماعی، نماینده شورای اسلامی واحد کار ذیربط (در واحدهایی که شورای اسلامی کار تشکیل نشده باشد نماینده انجمن صنفی مربوطه و یا نماینده قانونی کارگر در حکم نماینده شورا خواهند بود) و مدیرکل تامین اجتماعی که در محل سازمان تامین اجتماعی تشکیل می گردد، مورد بررسی قرار گرفته و کمیته مذکور موظف است با استماع دلایل طرفین حداکثر ظرف ۱۰ روز نظر نهائی خود را اعلام نماید.

در صورتی که کمیته دلایل کارفرما را قانع کننده تشخیص بدهد می تواند حداکثر با سه ماه تعویق با بازنشستگی کارگر موافقت نماید.

تبصره ۲ - حداقل سن موضوع این قانون برای زنان ۱۰ سال کمتر می باشد.

تبصره ۳ - داشتن حداقل سن موضوع این قانون برای کارگران بیمه شده ای که دارای یکی از شرایط زیر میباشند ضروری نمی باشد.

الف - دارا بودن حداقل ۳۰ سال سابقه پرداخت حق بیمه.

ب - دارا بودن حداقل ۲۰ سال سابقه پرداخت حق بیمه در کارهای سخت و زیان آور.

ج - دارا بودن ۳۰ سال سابقه پرداخت حق بیمه مجموعاً در کارهای عادی و سخت

و زیان آور با توجه به تبصره ۴ این قانون.

تبصره ۴ - هنگام محاسبه مقرری سابقه پرداخت حق بیمه در کارهای سخت و زیان آور به ازاء هر سال معادل ۱/۵ سال سابقه پرداخت در قبال هر سال ۶ ماه ارفاق محاسبه و حداکثر مجموع مدت ارفاق مندرج در این تبصره، ده سال می باشد. آئین نامه کارهای سخت و زیان آور توسط شورای عالی حفاظت فنی و با حضور مدیرعامل سازمان تامین اجتماعی (با حق رای) تجدید نظر خواهد شد حداکثر مجموع مدت ارفاق مندرج در این تبصره ده سال می باشد.

مجلس

تبصره ۵ - کسریکسال سابقه پرداخت حق بیمه کارگر مشمول این قانون در صورت تمایل بیمه شده یکسال تمام محسوب خواهد شد مشروط به اینکه کلیه حق بیمه برای دوران باقیمانده تا یکسال (سهم کارگر ، کارفرما و دولت باستثناء سهم درمان که به نسبت نه بیست و هفتم حق بیمه محاسبه می شود) توسط شخص مشمول پرداخت گردد .

تبصره ۶ - میزان مستمری بازنشستگی این نوع بیمه شدگان براساس پرداخت سنوات حق بیمه طبق ماده ۷۷ قانون تامین اجتماعی و عنداللزوم با توجه به تبصره ۴ این ماده واحده تعیین می گردد .

تبصره ۷ - چنانچه بیمه شدگانی که براساس این ماده واحده بازنشسته شوند و مجددا بعنوان حقوق بگیر در کارگاهی بکار اشتغال ورزند ، ضمن قطع مستمری از استفاده مجدد این ماده واحده محروم خواهند شد .

تبصره ۸ - مقررات جاری فصل بازنشستگی قانون تامین اجتماعی با استثنای تسهیلاتی که در این قانون برقرار شده است کماکان بقوت خود باقی می باشد .

تبصره ۹ - از تاریخ تصویب این قانون ظرف یکماه دستورالعمل و آئین نامه اجرائی این قانون توسط سازمان تامین اجتماعی و با همکاری وزارت کار و امور اجتماعی تهیه و پس از تصویب وزراء بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی و کار و امور اجتماعی بموقع اجراء گذارده خواهد شد .

تبصره ۱۰ - مدت اجرای این قانون از تاریخ تصویب آئین نامه اجرائی یکسال خواهد بود .

لایحه قانونی فوق مشتمل بر ماده واحده و ده تبصره در جلسه علنی روز چهارشنبه بیست و هشتم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و شصت و هفت به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است . ع

رئیس مجلس شورای اسلامی

اکبر هاشمی

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
شماره ۱۶۵۵
تاریخ ۱۳۶۷/۱۰/۴